

Το περιεχόμενο των ακολουθιών της Μεγάλης Εβδομάδας

/ [Γνώμες](#)

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η εβδομάδα πριν το Πάσχα (από την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ μέχρι το Μ. Σάββατο) και ονομάζεται «Μεγάλη», όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις άλλες εβδομάδες, αλλά γιατί τα γεγονότα όπου τελούνται και βιώνονται στους Ιερούς Ναούς είναι μεγάλα, σπουδαία, κοσμοϊστορικά και κοσμοσωτήρια για τον άνθρωπο!

Η Εκκλησία από την μεγάλη της φιλανθρωπία, για να μπορέσουν όσο είναι δυνατόν περισσότεροι πιστοί να συμμετέχουν στις Ακολουθίες, επέτρεψε από την αρχή της Μ. Εβδομάδας, να ψάλλεται ο Όρθρος της επόμενης ημέρας. (π.χ. την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ ψάλλεται ο Όρθρος της Μεγάλης Δευτέρας. Την Μεγάλη Δευτέρα το βράδυ ψάλλεται ο Όρθρος της Μεγάλης Τρίτης. Την Μεγάλη Τρίτη το βράδυ ψάλλεται ο Όρθρος της Μεγάλης Τετάρτης κ.ο.κ.).

Οι τέσσερις πρώτες ημέρες μας προετοιμάζουν πνευματικά για το θείο δράμα και οι Ακολουθίες ονομάζονται «Ακολουθίες του Νυμφίου».

Μεγάλη Δευτέρα

(Κυριακή Βαΐων βράδυ):

Την Μεγάλη Δευτέρα κυριαρχούν δύο γεγονότα:

α) Η ζωή του Ιωσήφ του 11ου γιού του Πατριάρχη Ιακώβ, του ονομαζόμενου Παγκάλου, δηλαδή του ωραίου στο σώμα και τη ψυχή. Ο Ιωσήφ προεικονίζει με την περιπέτειά του (που πουλήθηκε σκλάβος στην Αίγυπτο) τον ίδιο τον Χριστό και το πάθος Του.

β) Το περιστατικό της άκαρπης συκιάς (Ματθ. 21, 18-22) που ξέρανε ο Χριστός: Η συκιά συμβολίζει την Συναγωγή των Εβραίων και γενικά την ζωή του Ισραηλιτικού λαού που ήταν άκαρποι από καλά έργα. Συμβολίζει ακόμη και την ψυχή του κάθε ανθρώπου που παραμένει άκαρπη από αρετές.

Μεγάλη Τρίτη

(Μεγάλη Δευτέρα βράδυ):

Την Μεγάλη Τρίτη θυμόμαστε και ζούμε δύο παραβολές:

α) Των δέκα παρθένων (Ματθ. 25,1-13) που μας διδάσκει να είμαστε γεμάτοι από πίστη και φιλανθρωπία καθώς και να είμαστε πάντοτε έτοιμοι, για να υποδεχθούμε τον Νυμφίο Χριστό, γιατί κανείς δεν γνωρίζει πότε θα “φύγει” απ’αυτήν εδώ την ζωή.

β) Των Ταλάντων (Ματθ. 25,14-30), που μας διδάσκει να είμαστε εργατικοί και ότι πρέπει να καλλιεργούμε και να αυξήσουμε τα πνευματικά μας χαρίσματα.

Μεγάλη Τετάρτη

(Μεγάλη Τρίτη βράδυ):

Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη στην αμαρτωλή γυναίκα (Λουκ. 7,47), που μετανιωμένη άλειψε τα πόδια του Κυρίου με μύρο και συγχωρήθηκε για τα αμαρτήματά της, γιατί έδειξε μεγάλη αγάπη και πίστη στον Κύριο. Ψάλλεται το περίφημο τροπάριο (δοξαστικό) της Υμνογράφου Μοναχής Κασσιανής.

Μεγάλη Πέμπτη

(Μεγάλη Τετάρτη βράδυ):

Την Μεγάλη Πέμπτη γιορτάζουμε 4 γεγονότα :

α) Τον Ιερό Νιπτήρα, το πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των μαθητών από τον Κύριο, δείχνοντας για το ποια πρέπει να είναι η διακονία των πιστών στην Εκκλησία.

β) Τον Μυστικό Δείπνο, δηλαδή την παράδοση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.

γ) Την Προσευχή του Κυρίου, στο Όρος των Ελαιών και

δ) την Προδοσία του Ιούδα, δηλαδή την αρχή του Πάθους του Κυρίου.

Μεγάλη Παρασκευή

(Μεγάλη Πέμπτη βράδυ):

Την Μεγάλη Παρασκευή έχουμε την Κορύφωση του θείου δράματος, τελείται η «Ακολουθία των Παθών» και θυμόμαστε και βιώνουμε τα Σωτήρια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού μας. Δηλαδή:

α) Τα πτυσίματα

β) τα μαστιγώματα

γ) τις κοροϊδίες

δ) τους εξευτιλισμούς

ε) τα κτυπήματα

ς) το αγκάθινο στεφάνι και κυρίως την

ζ) Σταύρωση και

η) τον θάνατο του Χριστού μας.

Μεγάλο Σάββατο

(Μεγάλη Παρασκευή πρωϊ και βράδυ):

Το Μεγάλο Σάββατο το πρωϊ γιορτάζουμε:

α) την Ταφή Του Κυρίου και

β) την Κάθοδο Του στον Άδη, όπου κήρυξε σε όλους τους νεκρούς.

Έτσι Μεγάλη Παρασκευή το πρωϊ (ημερολογιακά), τελούνται οι εξής ακολουθίες: Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και στις 12.00 το μεσημέρι της Αποκαθλώσεως, δηλαδή την Ταφή Του Κυρίου από τον Ιωσήφ τον Αριμαθαίας και το Νικόδημο τον Φαρισαίο, μέλος του Μ. Συμβουλίου και κρυφό μαθητή του Κυρίου.

Την Μεγάλη Παρασκευή το βράδυ (ημερολογιακά) ψάλλονται τα Εγκώμια και

έχουμε την περιφορά του Επιταφίου!

Κυριακή του Πάσχα

(Μ. Σάββατο πρωϊ και νύχτα από τις 12.00 π.μ.):

Το Μεγάλο Σάββατο (ημερολογιακά) το πρωϊ, έχουμε την λεγόμενη «1η Ανάσταση», δηλαδή το προανάκρουσμα της Αναστάσεως που μεταδίδουν οι ύμνοι και της προσμονής της λυτρώσεως όλης της κτίσεως από την φθορά και τον θάνατο!

(ΠΡΟΣΟΧΗ! Επειδή πολλοί δεν γνωρίζουν και συγχέουν τα πράγματα και όταν ακούν για «1η Ανάσταση», νομίζουν ότι ήδη Αναστήθηκε ο Χριστός και σπεύδουν να πουν το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» και να καταλύσουν κρέας, αυγά κλπ., πρέπει να διευκρινήσουμε το εξής: ΜΙΑ είναι η Ανάσταση του Χριστού μας και γίνεται κανονικά στις 12 το βράδυ. Ούτε φυσικά και έχουμε δύο Αναστάσεις του Χριστού, που η μία γίνεται το πρωϊ και η άλλη το βράδυ. Άπαγε της βλασφημίας!).

Το Μεγάλο Σάββατο στις 12.00 τα μεσάνυχτα (δηλαδή ουσιαστικά την Κυριακή), έχουμε την ζωηφόρο Ανάσταση του Κυρίου μας, την ήττα του θανάτου και της φθοράς και την αφή του Αγίου Φωτός στον κόσμο από το Πανάγιο Τάφο.

Κυριακή του Πάσχα στις 11.00 π.μ. ή το απόγευμα, τελείται ο «Εσπερινός της Αγάπης», όπου σε πολλές γλώσσες διαβάζεται το Ιερό Ευαγγέλιο και διατρανώνεται παγκοσμίως η νίκη του θανάτου και η εποχή της Καινούριας Διαθήκης, της χαράς και της Αναστάσιμης ελπίδας.

Οι πιστοί βιώνουμε τα πάθη και την Ανάσταση του Χριστού συμμετέχοντας ενεργά σε αυτά με «συμπόρευση», «συσταύρωση» και «συνανάσταση»! Ο Χριστός με την θέληση του (εκουσίως), έπαθε και ανέστη για να σωθούμε όλοι εμείς! Αυτό σημαίνει ότι δεν λυπούμαστε «μοιρολατρικά» για το Πάθος του, αλλά για τις δικές μας αμαρτίες και αφού μετανοιώνουμε ειλικρινώς μπορούμε την αντικειμενική σωτηρία που χάραξε ο Χριστός να την κάνουμε και υποκειμενική – προσωπική σωτηρία!